

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lutego 1968 r.

w sprawie zmian w zakresie wynagradzania pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. Nr 26, poz. 59 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownicy mianowani (etatowi) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” wynagradzani są według zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. 1. Ustanawia się następujące tabele miesięcznego uposażenia zasadniczego:

Grupa uposażenia zasadniczego:	Tabela płac A			Tabela płac B		
	stawka miesięcznego uposażenia zasadniczego w zł			stawka miesięcznego uposażenia zasadniczego w zł		
	a	b	c	a	b	c
1	2	3	4	5	6	7
1	4000	4750	5500	—	—	—
2	3400	3700	4000	—	—	—
3	3000	3200	3400	—	—	—
4	2700	2850	3000	2450	2600	2750
5	2400	2550	2700	2150	2300	2450
6	2150	2275	2400	1950	2050	2150
7	1950	2050	2150	1750	1850	1950
8	1750	1850	1950	1550	1650	1750
9	1550	1650	1750	1400	1475	1550
10	1350	1450	1550	1250	1325	1400
11	1150	1250	1350	1100	1175	1250
12	1000	1075	1150	950	1025	1100
13	900	950	1000	850	900	950
14	—	—	900	—	—	850

2. Ustanawia się 8 szczebli dodatku służbowego w kwotach miesięcznych według następujących tabel:

Szczebel	Tabela I	Tabela II	Tabela III	Tabela IV
	stawki obowiązujące dla całej sieci PKP zł od — do	stawka do zł	stawka do zł	stawka do zł
1	800—1200	1600	2000	3000
2	500—1000	1300	1600	2200
3	250— 800	1100	1400	1800
4	150— 600	900	1200	1500
5	100— 500	750	1000	1250
6	100— 400	600	800	1000
7	50— 300	450	600	750
8	50— 150	300	450	600

§ 3. 1. Minister Komunikacji w porozumieniu z Przedstawicielstwem Komitetu Pracy i Płac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych określa:

- 1) grupy uposażenia zasadniczego (§ 2 ust. 1) przywiązane do stanowisk służbowych, przestrzegając zasady, że do każdego stanowiska przywiązane są dwie grupy uposażenia, z których niższa jest grupą podstawową, a wyższa awansowa, oraz że stawki uposażenia zasadniczego według tabeli plac „A” przysługują pracownikom zatrudnionym na stanowiskach podstawowego znaczenia dla pracy kolei (eksploatacyjnych, technicznych i ekonomicznych), a stawki według tabeli „B” — pracownikom zatrudnionym na stanowiskach administracyjno-biurowych, usługowych i obsługi;
- 2) wypadki, w których w okresie do dnia 31 grudnia 1970 r. pracownicy zatrudnieni na stanowiskach podstawowego znaczenia dla pracy kolei (pkt 1) mogą być zaszerzegowani do grup uposażenia zasadniczego według tabeli plac „B”;
- 3) szczeble dodatku służbowego (§ 2 ust. 2) przywiązane do stanowisk służbowych, z tym że prawo do dodatku służbowego nie przysługuje pracownikom zatrudnionym na stanowiskach obsługowych (sprzątaczkę, gońcy, portierzy, woźni itp.);
- 4) preferowane jednostki organizacyjne i rejony kraju oraz inne warunki powodujące szczególne utrudnienia w pracy, w których zatrudnienie na określonych stanowiskach służbowych z uwzględnieniem kwalifikacji może uprawniać do otrzymania stawek dodatku służbowego w obrębie danego szczebla z tabel II, III lub IV.

2. Wprowadzenie dodatku służbowego powinno nastąpić sukcesywnie, z tym że po dniu 31 grudnia 1970 r. wszyscy pracownicy powinni otrzymać co najmniej podstawową (najniższą) stawkę dodatku służbowego przewidzianego w tabeli I, a przywiązanego do zajmowanego stanowiska. Przed upływem tego terminu pracownik może otrzymać dodatek służbowy w kwocie niższej od stawki podstawowej lub dodatek ten może mu nie być przyznany.

3. Pracownicy wyłączeni spod uprawnień do dodatku służbowego (ust. 1 pkt 3) w uzasadnionych wypadkach mogą otrzymać uposażenie w wysokości kwotowej przyrównanej do stawek uposażenia zasadniczego grupy bezpośrednio wyższej od grupy awansowej przywiązanej do zajmowanego stanowiska.

§ 4. 1. Przy mianowaniu na stanowisko służbowe pracownik otrzymuje podstawową grupę uposażenia zasadni-

czego według stawki „a” odpowiedniej tabeli plac, przywiązaną do stanowiska, na które następuje mianowanie. Grupa wyższa (awansowa) lub wyższa stawka uposażenia zasadniczego w danej grupie może być pracownikowi przyznana tylko w wypadku, gdy w okresie służby poprzedzającej mianowanie pracownik uzyskał tę grupę lub wyższą stawkę uposażenia zasadniczego.

2. W razie przyznania wyższej grupy uposażenia zasadniczego, pracownik otrzymuje stawkę uposażenia zasadniczego bezpośrednio wyższą pod względem wysokości przywiązanego do niej uposażenia od stawki uzyskanej w grupie dotychczas posiadanej.

3. Obniżenie pracownikowi grupy uposażenia zasadniczego następuje w wykonaniu prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego oraz w wypadkach określonych w przepisach szczególnych. W razie obniżenia grupy uposażenia pracownik otrzymuje w niższej grupie stawkę uposażenia zasadniczego oznaczoną tą samą literą alfabetu, którą była oznaczona stawka uposażenia w grupie przed jej obniżeniem, z wyjątkiem wypadku obniżenia grupy uposażenia w związku z mianowaniem pracownika na hierarchicznie niższe stanowisko na własną jego prośbę; w tym wypadku pracownikowi przyznaje się stawkę uposażenia zasadniczego w grupie obniżonej, równą stawce lub bezpośrednio niższą pod względem wysokości uposażenia od stawki poprzednio posiadanej.

4. Pracownik, któremu właściwy organ powierzył zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi pełnienie obowiązków na hierarchicznie wyższym stanowisku służbowym, do którego przywiązana jest jako podstawowa grupa wyższa od grupy przez niego posiadanej, otrzymuje w okresie pełnienia tych obowiązków uposażenie zasadnicze według stawki „a” podstawowej grupy uposażenia (odpowiedniej tabeli plac) przywiązanej do stanowiska, na którym powierzono mu pełnienie obowiązków.

§ 5. Przy mianowaniu na stanowisko służbowe pracownik otrzymuje najniższą (podstawową) stawkę dodatku służbowego przewidzianego w tabeli I, a przywiązanego do stanowiska, na które został mianowany; przyznanie pracownikowi wyższej stawki dodatku służbowego może nastąpić, jeżeli w okresie zatrudnienia poprzedzającym mianowanie pracownik uzyskał wyższą stawkę dodatku służbowego i stawka ta mieści się w granicach rozpiętości stawek, określonej dla stanowiska, na które pracownik został mianowany.

§ 6. W szczególnie uzasadnionych wypadkach Minister Komunikacji może przyznać wybitnym specjalistom z wyż-

szym wykształceniem i długoletnią praktyką stawkę dodatku służbowego wyższą o jeden lub dwa szczeble od stawki przysługującej na zajmowanym stanowisku.

§ 7. Właściwy organ może pracownikowi zmniejszyć pobierany dodatek służbowy do 50% na okres do trzech miesięcy, jeśli zostało stwierdzone obniżenie się wyników pracy pracownika na zajmowanym stanowisku służbowym.

§ 8. Upoważnia się Ministra Komunikacji do szczegółowego określenia w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych zasad i warunków awansowania pracowników, przyznawania lub obniżania uposażenia zasadniczego oraz przyznawania, obniżania i cofania dodatku służbowego.

§ 9. Pracownicy, którym obniżono grupę uposażenia zasadniczego w wykonaniu prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego, nie mogą przez okres co najmniej dwóch lat, licząc od daty wykonania orzeczenia (§ 4 ust. 3), otrzymać wyższego uposażenia (awansu) w grupie lub stawce uposażenia zasadniczego albo w stawce dodatku służbowego.

§ 10. Minister Komunikacji w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych może:

- 1) ustalić premie regulaminowe dla niektórych kategorii pracowników z uwzględnieniem preferencji rejonowych za wykonanie określonych zadań mających zasadniczy wpływ na poprawienie podstawowych mierników pracy kolei i zwiększenie wydajności pracy;
- 2) ustalić zasady i stawki akordowego wynagrodzenia;
- 3) wprowadzić dodatek za wykonywanie przez pracowników czynności nie wchodzących do normalnych (regulaminowych) obowiązków służbowych przywiązanych do zajmowanego stanowiska, a przydzielonych do dodatkowego wykonywania w ramach łączenia stanowisk w jednym stanowisku pracy; wysokość tego dodatkowego wynagrodzenia nie może przekroczyć kwoty 500 zł miesięcznie; dodatek ten nie przysługuje, jeśli czynności dodatkowe zostały pracownikowi przydzielone do wykonywania w ramach pełnego wykorzystania ustalonego czasu pracy.

§ 11. 1. Pracownicy zatrudnieni przy pracach szkodliwych dla zdrowia mają prawo do dodatku za każdą godzinę pracy w określonych warunkach.

2. Wykaz prac szkodliwych dla zdrowia i kategorie pracowników uprawnionych do dodatku, o którym mowa w ust. 1, oraz wysokość stawek godzinowych ustala Minister Komunikacji w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych.

§ 12. Pracownicy kierujący i nadzorujący brygadę (zespół) robotników otrzymują dodatek za prowadzenie brygady w wysokości 10% stawki godzinowej wynikającej z posiadanej grupy i stawki uposażenia zasadniczego.

§ 13. 1. Pracownicy mogą otrzymać dodatek za biegłą znajomość języków obcych (w słowie i piśmie) w wysokości:

- 1) 120 zł miesięcznie — za znajomość jednego języka obcego;
- 2) 90 zł miesięcznie — za znajomość każdego dalszego języka.

2. Wykaz stanowisk uprawnionych do dodatku, o którym mowa w ust. 1, oraz warunki jego wypłacania ustala Minister Komunikacji w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych.

§ 14. 1. Pracownicy drużyn pociągowych (lokomotywowych i konduktorskich) mają prawo do:

- 1) dodatku godzinowego w wysokości 1 zł za każdą godzinę pracy na lokomotywie lub przy pociągu, niezależnie od rodzaju lokomotywy i pociągu oraz rodzaju wykonywanej pracy;
- 2) dodatku kilometrowego za każdy kilometr przejechany przez drużynę obsługiwaną pociągiem lub lokomotywą, którego wysokość uzależnia się od rodzaju trakcji i rodzaju pociągu oraz wykonywanych czynności służbowych (stanowiska członka drużyny pociągowej).

2. Dodatek godzinowy (ust. 1 pkt 1) jest ekwiwalentem diet za wyjazdy służbowe wykonywane z miejsca stałego zatrudnienia (jednostki macierzystej).

3. Dodatek godzinowy (ust. 1 pkt 1) nie przysługuje za czas choroby i urlopu oraz za czas niepełnienia czynności w drużynie z innych przyczyn.

4. Stawki dodatku kilometrowego (ust. 1 pkt 2) za każdy kilometr przebiegu obsługiwaną lokomotywą lub pociągu oraz za inną równoważną pracę na lokomotywie lub przy pociągu (praca manewrowa itp.) i zasady wypłacania dodatku godzinowego i dodatku kilometrowego ustala Minister Komunikacji w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych; wysokość stawek dodatku kilometrowego nie może przekraczać stawek obowiązkowych do dnia wejścia w życie rozporządzenia, zwiększonych średnio do 20%.

5. Ustalone w trybie przewidzianym w ust. 4 stawki dodatku kilometrowego mogą być w wyjątkowych wypadkach (np. klęsk żywiołowych i innych wydarzeń losowych) przejściowo zwiększone do 50% na czas ściśle określony. Podwyżkę zarządza Minister Komunikacji.

6. Dodatek godzinowy i dodatek kilometrowy, o których mowa w ust. 1, nie podlegają podatkowi od wynagrodzeń. Zwolnienie od podatku od wynagrodzeń tych dodatków obejmuje również okresy, za które pracownikowi drużyny pociągowej przysługuje uposażenie obliczone według zasad obowiązujących przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego.

§ 15. 1. Ustala się dodatek za służbę nocną w wysokości:

- 1) dla dyspozytorów, dyżurnych ruchu, dyżurnych ruchu blokowych, starszych nastawniczych i nastawniczych, starszych zwrotniczych i zwrotniczych, rewidentów wagonów (elektrycznych zespołów trakcyjnych) i pomocników rewidentów wagonów, starszych ustawiaczy i ustawiaczy oraz manewrowych — po 6 zł za noc;
- 2) dla pozostałych pracowników — po 4 zł za noc.

2. Za służbę nocną (ust. 1) uważa się czas takiej służby nieprzerwanej, której co najmniej dwie godziny przypadają między godziną 21 a 5 dnia następnego. Służba nocna dopuszczalna jest przez trzy noce bezpośrednio po sobie następujące.

3. Dodatek za służbę nocną nie przysługuje:

- 1) pracownikom drużyn pociągowych (lokomotywowych i konduktorskich);
- 2) pracownikom, którzy w okresie wykonywania służby nocnej mają prawo do diet z tytułu podróży służbowych albo do ryczałtu na wyjazdy;
- 3) pracownikom, którzy pełnią służbę nocną poza ustalonymi godzinami pracy i mają prawo do dodatkowego wynagrodzenia za tę służbę nocną.

§ 16. Minister Komunikacji w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych ustala, które z dodatków, poza wymienionymi w

§§ 11—15, a przysługującymi do dnia wejścia w życie rozporządzenia niektórym kategoriom pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, utrzymuje się w mocy, określa warunki ich przyznawania i wypłacania oraz w uzasadnionych wypadkach dokonuje zmian wymienionych dodatków.

§ 17. Minister Komunikacji w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych ustala uprawnienia pracowników do zachowania prawa do dodatków i premii, o których mowa w §§ 10, 11, 12, 13, 14 ust. 1 pkt 2, § 15 i 16, za czas nieobecności w pracy.

§ 18. 1. Za wykonywanie służby w godzinach nadliczbowych pracownikowi przysługuje dodatkowe wynagrodzenie. Minister Komunikacji w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych określa zasady ustalania godzin nadliczbowych oraz wypłacania za nie dodatkowego wynagrodzenia. Podstawę obliczenia wysokości wynagrodzenia za jedną godzinę pracy nadliczbowej stanowi $\frac{1}{200}$ część miesięcznego uposażenia zasadniczego pobieranego przez pracownika.

2. Do dodatkowego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych nie mają prawa pracownicy zatrudnieni na stanowiskach kierowników jednostek organizacyjnych i ich zastępców, a ponadto pracownicy zatrudnieni na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych, których wykaz ustali Minister Komunikacji w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych. Wyłączenie to nie obejmuje wypadków, w których właściwy organ zlecił pracownikom zajmującym stanowiska kierownicze i samodzielne wykonywanie pracy w godzinach nadliczbowych:

- 1) w dni robocze, jeśli wykonywane prace nie wchodzą w zakres normalnych obowiązków pracownika;
- 2) w dni ustawowo wolne od pracy bez względu na to, czy wykonywane prace wchodzą, czy też nie wchodzą w zakres normalnych obowiązków pracownika, oraz
- 3) w odniesieniu do pracowników zatrudnionych w tur-nusie.

§ 19. 1. Prawo do uposażenia określonego w § 2 powstaje:

- 1) dla wstępujących do służby, jeśli objęcie służby nie nastąpiło z dniem pierwszym miesiąca, lecz w ciągu miesiąca — od dnia objęcia służby; uposażenie za czas do dnia pierwszego najbliższego miesiąca oblicza się w wysokości $\frac{1}{30}$ części należności miesięcznej za każdy dzień kalendarzowy;
- 2) w innych wypadkach — z dniem pierwszym najbliższego miesiąca po dniu powstania tytułu, jeśli dzień ten nie zbiega się z terminem płatności uposażenia.

2. Prawo do dodatków określonych niniejszym rozporządzeniem powstaje od dnia objęcia czynności uprawniających do tych dodatków. Do należności określonych w kwotach miesięcznych stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 pkt 1.

3. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio do premii i zarobku akordowego (§ 10 pkt 1 i 2). Pracownicy wykonujący dorywczo czynności służbowe podlegające premiowaniu mają prawo do premii, jeżeli okres takiego pełnienia czynności przekracza 7 dni.

§ 20. Zasady ustalania uposażeń pracowników Ministerstwa Komunikacji przenoszonych służbowo do przedsiębior-

stwa „Polskie Koleje Państwowe” określi Minister Komunikacji w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych.

§ 21. Minister Komunikacji w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych może wyłączyć niektóre kategorie pracowników spod zasad wynagradzania określonych niniejszym rozporządzeniem i zastosować do nich zasady wynagradzania obowiązujące w innych działach gospodarki narodowej.

§ 22. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w § 10 pkt 2, § 11 ust. 2, § 18 ust. 1 i § 21, stosuje się przepisy dotychczasowe, zé zmianami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.

§ 23. 1. Pracownicy pozostający w służbie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia podlegają zaszeregowaniu do grup uposażenia zasadniczego i właściwej tabeli plac określonych w § 2 ust. 1. Spośród grup określonych w § 2 ust. 1 pracownik otrzymuje tę grupę uposażenia zasadniczego, która oznaczona jest tą samą liczbą co grupa posiadana w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Oznaczenie właściwej tabeli plac („A” lub „B”) następuje na podstawie zaszeregowania zajmowanego stanowiska służbowego w schemacie etatowych stanowisk pracowników PKP.

2. Szczegółowe zasady zaszeregowania pracowników pozostających w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w służbie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” do grup uposażenia zasadniczego oraz ustalenia tym pracownikom innych dodatków wynikających z przepisów niniejszego rozporządzenia określi Minister Komunikacji w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych. Podstawę do podjęcia ustaleń w tym zakresie powinno stanowić stanowisko (czynności) służbowe zajmowane faktycznie przez pracownika w dniu 1 stycznia 1968 r.

§ 24. Zasady wynagradzania określone niniejszym rozporządzeniem stosuje się odpowiednio do pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” na podstawie umowy o pracę.

§ 25. Z dniem wprowadzenia w życie zasad wynagradzania określonych niniejszym rozporządzeniem, pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługują:

- 1) dodatek przewidziany w uchwale nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów (Monitor Polski Nr 25, poz. 124) oraz
- 2) dodatek przewidziany w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 26. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji, Ministrowi Finansów oraz Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac.

§ 27. W odniesieniu do pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1957 r. w sprawie niektórych zmian w zakresie wynagradzania pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 23, poz. 110).

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz